Peygamberimize Seyyidimiz veya Efendimiz Demek Câiz mi?

Allah'a (Celle Celâluhû) bile din ve dil öğretmeye kalkan kalbi taşlaşmış bir güruh, **"EFENDİ"** ve **"SEYYİD"** kelimelerinin Arapça karşılığının **"RAB"** kelimesi olduğu ve bu nedenle Peygamberimize **Efendimiz demek** veya **Seyyidimiz** demenin şirk olduğunu söylemektedirler. Güya bu kullanım Kur'an-ı Kerîm'e tersmiş!

Kur'ân'da Rab, Efendi, Seyyid Kavramı

Halbuki bunların Kur'an'dan haberleri yok, olsa da zâten fark etmez. Zîrâ söz konusu taifenin "Kur'an'a ters" dediklerinin ekserîsi, aslında Kur'an'a değil, akıllarına ve nefislerine tersdir.
Kafalarına yatmıyorsa ya da hoşlarına gitmiyorsa bir şey, onun için "Kur'an'a ters" der geçerler. Böyle yaparak akıllarını ilah, nefislerinin hevâsını da din edinmiş olduklarını sâir nasdan gizlediklerini ve onları aldattıklarını düşünürler.

Lakin bu zevâtın "Kur'an'daki din", veya "indirilmiş din" şeklinde kavramlaştırdıkları nefsânî din algısı, şeytâni bir aldatmacadan ibârettir. Onlarda akıl (daha doğrusu nefisleri), hakikati belirlemede en tepe nokta, belki de tek otoritedir. Sıhhatine bakmaksızın, akıllarına yatmayan tüm hadis-i şerifleri uydurma ilan eder, ayetleri de canlarının istediği biçimde tevil ederler. Hatta bu da yetmez, onların dediklerini kabul etmeyenleri de tekfîr ederler..!

Gelelim asıl konumuza;

Allah Teâla hayat rehberimiz olan Kur'an'ı Kerîm'inde buyurmaktadır ki;

Efendimiz Demek Şirk mi?

"Ve o evinde kaldığı (hanım)**, onun nefsinden murâd almak istedi de kapıları iyice kilitledi ve: 'Haydi gel!' dedi.** (Yûsuf) **dedi ki: 'Allah'a sığınırım! Şübhesiz ki o** (kocan)**, benim rabbimdir/efendimdir** (İNNEHÛ RABBÎ)**; benim mevkiimi** (hep) **güzel tuttu. Şu muhakkak ki, zâlimler kurtuluşa ermezler."** (Yusuf Sûresi, 23. âyet)

Görüldüğü üzere bu ayet-i kerimede, **Yusuf aleyhisselam**, **Züleyha** validemizin kocası için **"O benim efendimdir"** ifadesini kullanmış ve Allah-u teala da bu ifadeyi bize Arapça olarak aktarırken **"İnnehû Rabbî, o benim rabbimdir (efendimdir)"** kelimesini tercih etmiştir. Dikkatinizi çekmek isterim ki, mana itibarıyla Yusuf aleyhisselama ait olan cümledeki "Rabbî" kelimesi, Yusuf aleyhisselamın kullanımı değildir. Zira onun dili Arapça değildi, Allah subhânehû ve teâlâ, Yusuf aleyhisselamın sözlerini Arapça olarak bu şekilde aktardı..!

Kur’ânâ Göre Efendimiz Demek

Demek oluyor ki, Kur’an’ı Kerîm’e göre de dil olarak bu kelime Efendi manasında insana kullanılabilmektedir. Ancak elbetteki Allah için kullanımı ile insan için kullanımı arasında anlam farkı oluşacağı muhakkaktır.

Ayrıca Ali İmran 39. Ayeti kerimede de şöyle buyurulmuştur;

“Derken o(Zekeriyya aleyhisselam), ma’bedde namaz kılarken ayakta olduğu bir sırada, melekler ona şöyle nidâ ettiler: ‘Doğrusu Allah, sana Allah’dan bir kelime (olan Îsâ’)**yı tasdîk edici, bir seyyid/efendi**(ve SEYYİDEN)**, bir iffet sâhibi ve sâlihlerden bir peygamber olarak Yahyâ’yı müjdeliyor!”** (Ali İmran Sûresi, 39. âyet)

Görüldüğü üzere burada da Allah Celle Celaluhu, Yahya aleyhisselam için bizâtihî **SEYYİD** kelimesini kullanmıştır.

Peygambere Saygıda Kusur

Mealcilerin iddialarına göre, Allah da yanlış mı konuşuyor veya şirke mi düşmüş oluyor şu durumda (hâşâ)..! Elbette ki hayır. Lakin bu tekfirci mealcilere bakarsanız, onların nefsânî din kıstaslarına göre kendileri bile bir çok noktada şirke düşüyorlar. Tabiî olarak kendilerini tekfir etmiyorlar; elbette. Ama etmiş olsalar, belki de din nâmına en isabetli tesbitleri bu olurdu Allah’u âlem..!

Hâsılı kelam; biz de bugün **“efendi”** kelimesini, **“seyyid”** lafzı karşılığında kullanıyoruz ve bunda da bir hatalı kullanım olmadığı gibi, bunun şirkle yakından uzaktan alakası bile yoktur. Hatta özellikle Peygamber Efendimiz için kullanımında büyük fâzîlet vardır. Çünkü Allah celle celâluhu, Peygamberine karşı saygıda kusur istemiyor..!

“Ey iman edenler! Seslerinizi, Peygamber’in sesinin üstüne yükseltmeyin. Birbirinize bağırdığınız gibi, Peygamber’e yüksek sesle bağırmayın, yoksa siz farkına varmadan işledikleriniz boşa gider.” (Hucurat Sûresi, 2. âyet)

Selam ve dua ile…